

การพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนบ้านช่องพลี องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง จังหวัดกระบี่

มาเรียม นิลพันธุ์¹ พูนสุข อุดม² เอกชัย ภูมिरินทร์³

วรกาญจน์ สุขสดเขียว¹ และสุวิมล สพฤกษ์ศรี^{1*}

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²ข้าราชการบำนาญ

³โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (มัธยมศึกษา)

*Corresponding author: saphuksri_s@su.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนรู้ ผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม และพลเมืองที่เข้มแข็ง โดยต้องมีหลักสูตรและการพัฒนาครูที่สอดคล้องกับศักยภาพผู้เรียน รวมถึงการส่งเสริมครูและนักเรียนอย่างเป็นระบบ งานวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพบริบทของพื้นที่ตำบลอ่าวนางเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน 2) จัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 3) พัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน และ 4) พัฒนาระบบการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ของครู ดำเนินการเป็น 5 ระยะ คือ ศึกษาข้อมูล พัฒนาหลักสูตร อบรมครู นิเทศครู และประเมินผลในภาคเรียนที่ 1/2565 กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 21 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 324 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และขณะที่การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการสรุปความเรียง ผลการวิจัยพบว่า 1) แนวทางการพัฒนาผู้เรียนจากการศึกษาบริบทของพื้นที่ตำบลอ่าวนางผ่านเอกสารและการสัมภาษณ์นำไปสู่การจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม 2) หลักสูตรสถานศึกษาที่ควรพัฒนาเพื่อต่อยอดในงานอาชีพ คือ หลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสาร 3) การพัฒนาสมรรถนะครูโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ ช่วยให้สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดี โดยผลการประเมินอยู่ในระดับมาก และ 4) การพัฒนาระบบการนิเทศครูผู้สอน ดำเนินการนิเทศเป็น 2 ลักษณะ คือ การนิเทศในชั้นเรียน และการนิเทศออนไลน์ ผลจากการวิจัยทำให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาได้ครอบคลุมและเหมาะสมกับสภาพข้อเท็จจริงตามบริบทของท้องถิ่นในพื้นที่ สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้

คำสำคัญ : 1. ยกระดับคุณภาพ 2. หลักสูตรการเรียนรู้ 3. สมรรถนะครูผู้สอน 4. การนิเทศ

The development of the school quality enhancement at Ban Chong Pli School under the Ao Nang subdistrict administrative organization, Krabi province

Maream Nillapun¹, Poonsuk Udom², Akkachai Poomrarueng³,

Vorakarn Suksodkiew¹, and Suwimon Saphuksri^{1*}

¹*Faculty of Education, Silpakorn University, Nakhon Pathom 73000, Thailand*

²*Retired Government Official*

³*The Demonstration School of Silpakorn University (Secondary), Nakhon Pathom 73000, Thailand*

*Corresponding author: saphuksri_s@su.ac.th

Abstract

Education in the 21st century aims to develop learners into lifelong learners, innovative creators, and active citizens. Achieving this requires curricula and teacher development aligned with learners' potential, along with systematic support for both teachers and students. This research aimed to: 1) study the local context of Ao Nang subdistrict to establish guidelines for student development based on their potential; 2) design a learning curriculum for lower secondary education; 3) enhance teachers' competencies in learning management; and 4) develop a system for supervising and monitoring teaching and learning. The study was conducted in five phases: context analysis, curriculum development, teacher training, supervision, and evaluation during the first semester of the 2022 academic year. The participants included 21 lower secondary school teachers and 324 students selected through purposive sampling. Quantitative data were analyzed using basic statistics (percentage, mean, and standard deviation), while qualitative data were analyzed through essay summarization. The findings revealed that: 1) guidelines for learner development, derived from document analysis and interviews, led to the development of a curriculum focused on tourism and hospitality; 2) the school curriculum should include supplementary programs to enhance language proficiency for communication and career readiness; 3) workshop-based teacher training effectively improved lesson planning, with evaluations indicating a high level of competency; and 4) the supervision system was implemented through both in-class and online formats. These results enabled the school to provide a more comprehensive and context-responsive education, supporting individualized student development based on their unique potential.

Keywords: 1. Quality enhancement 2. Learning curriculum 3. Teacher competency 4. Supervision

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้บุคคลมีการพัฒนา ด้านความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทศนคติ ค่านิยม และ คุณธรรม ซึ่งส่งผลต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ ดังพระบรมราโชบาย ด้านการศึกษาของในหลวงรัชกาลที่ 10 ความว่า “การศึกษา ต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน 4 ด้าน 1) มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง-มีคุณธรรม 3) มีงานทำ มีอาชีพ 4) เป็นพลเมืองดี” (Watanachai, 2017) ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงควรมุ่งสร้างให้ผู้เรียนมีพื้นฐานดังกล่าว อีกทั้งการจัดการศึกษาควรจัดให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ 3Rs 8Cs ซึ่ง 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (reading) การเขียนได้ (writing) และการคิดเลขเป็น (arithmetics) และ 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (critical thinking and problem solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (creativity and innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (cross-cultural understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (collaboration, teamwork and leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (communications, information and media literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (computing and ICT literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (career and learning skills) และ ความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (compassion) (Office of the Education Council, 2017) ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 มาตรา 67(5) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ในการจัดการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการ หรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทาง ที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีอำนาจหน้าที่ในการ จัดการศึกษา ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 ได้กำหนดเกี่ยวกับการศึกษา ไว้ดังนี้ “รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตาม ความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์การ ปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

ทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และ สนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้ มาตรฐานสากล” (Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560, 2017, p. 14)

องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง จังหวัดกระบี่ เป็นพื้นที่ ที่มีการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต แผนงานการศึกษาตามนโยบายของนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลอ่าวนาง เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2554 และได้ ดำเนินการต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีนโยบายด้านการ พัฒนาสังคม สนับสนุนด้านการศึกษา ที่สำคัญคือ การสร้าง หลักสูตรท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น ควบคู่กับการ เสริมวิชาการสำคัญเพื่อการศึกษาขั้นสูงในอนาคต พร้อมทั้ง ส่งเสริมนโยบายเศรษฐกิจผ่านการฝึกอบรมอาชีพที่เชื่อมโยง กับการท่องเที่ยวและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากการศึกษาบริบทและศักยภาพของท้องถิ่นกับ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเบื้องต้น พบว่า การจะพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุเป้าหมายตามนโยบายได้นั้น จะต้องดำเนินการ ยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ โดยการวางแผนพัฒนา การจัดการศึกษาในอนาคต นักเรียนที่จบการศึกษาแล้ว สามารถมีงานทำเพื่อสร้างรายได้ เน้นการปฏิบัติจริง โรงเรียน จึงควรมีการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นพื้นฐานในการเตรียม นักเรียนให้เหมาะกับบริบทท้องถิ่น นอกจากนั้นยังพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางไม่มีศึกษานิเทศก์ และ ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญ ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษาดังกล่าว และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ซึ่งหมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์ของ คนไทย เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งยึดเป็นกรอบสำหรับสร้าง คนไทย 4.0 ที่แม้แตกต่างตามบริบทของท้องถิ่นและของ สถานศึกษา แต่มีจุดหมายรวมคือ “ธำรงความเป็นไทยและ แข่งขันได้ในเวทีโลก” สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนา ประเทศทั้งในมิติเศรษฐกิจ มิติสังคม และมิติการเมือง ต่อไปได้ (Office of the Education Council, 2019, p. 1)

ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนา การจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนบ้านช่องพลี โดยการจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับศักยภาพหรือความถนัดของผู้เรียน แต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถ และความเชี่ยวชาญตามความถนัดของตน ขณะเดียวกัน

ยังมีความจำเป็นต้องดำเนินการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครู ตลอดจนการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ และการออกแบบเครื่องมือสำหรับใช้ในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพเกี่ยวกับบริบทของท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลอ่าวนาง เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
2. เพื่อจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ของท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลอ่าวนางระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
3. เพื่อพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนในกระบวนการจัดการเรียนรู้ นำไปสู่การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา
4. เพื่อพัฒนาระบบการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

1. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 คุณธรรม ทักษะ และความรู้ที่จำเป็นบนฐานค่านิยมร่วม สู่กรอบผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา การจัดการศึกษาของชาติจะต้องทำให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน อันเป็นผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึง การอุดมศึกษา ทั้งนี้ สถานศึกษามีอิสระในการกำหนดแนวคิด ปรัชญา และวิสัยทัศน์ของการจัดการศึกษาให้เป็นอัตลักษณ์และสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและตามความถนัดของผู้เรียน (Office of the Education Council, 2019)

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา (Desired Outcomes of Education: DOE Thailand) หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยคนไทย 4.0 จะต้องธำรงความเป็นไทยและแข่งขันได้ในเวทีโลก นั่นคือ เป็นคนดี มีคุณธรรม ยึดค่านิยมร่วมของสังคมเป็นฐานในการพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะขั้นต่ำ 3 ด้าน ดังนี้ คือ 1) ผู้เรียนรู้ (learner person) เพื่อสร้างงานและคุณภาพชีวิตที่ดี 2) ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม (innovative co-creator) เพื่อสังคมที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และ 3) พลเมืองที่เข้มแข็ง (active citizen) เพื่อสันติสุข (Office of the Education Council, 2019)

2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรเป็นเสมือนกับทางเลือกที่จะคอยกำหนดทิศทางให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา และเป็นเครื่องชี้ถึงความเจริญของชาติ (Udom, 2013)

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุง หรือสร้างหลักสูตร ทั้งในแนวกว้างและแนวลึก เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาโดยครอบคลุมระบบของการพัฒนาใน 3 มิติ (Chuaratanaphong, 1996; Oliva, 1992, p. 26) ได้แก่ 1) การวางแผน ออกแบบ หรือยกร่างหลักสูตร (curriculum planning) 2) การนำหลักสูตรไปใช้ (curriculum implementation) 3) การประเมินผลหลักสูตร (curriculum evaluation) ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายและวิธีการหลักการและเหตุผล สำหรับการสร้างหลักสูตรที่เรียกว่า “Tyler’s rationale” (Tyler, 1949) โดยเน้นการตอบคำถามที่เป็นพื้นฐาน 4 ประการ คือ 1) จุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่โรงเรียนควรบรรลุคืออะไร 2) มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรที่สามารถทำให้บรรลุจุดมุ่งหมาย 3) ประสบการณ์ทางการศึกษาเหล่านี้สามารถจัดให้มีประสิทธิภาพอย่างไร และ 4) เราจะสามารถทราบได้อย่างไรว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ไทเลอร์ระบุว่านักพัฒนาหลักสูตรควรตอบคำถามทั้ง 4 ข้อนี้ให้ชัดเจนตามลำดับเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรมีประสิทธิภาพ

สำหรับการศึกษาคครั้งนี้ คณะผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลีตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) โดยแบ่งขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การจัดทำ (ร่าง) หลักสูตร และการตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) หลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (creative learning) หมายถึง การเรียนรู้ที่เสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนผ่านการลงมือปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ (creative activities) โดยมีผู้สอนเป็นโค้ช (coach) และมอบความรักความเอาใจใส่ (care) ให้ผู้เรียนใช้ศักยภาพสูงสุดในการเรียนรู้ การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์เป็นการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การเรียนรู้ในปัจจุบันที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงลึก (deep learning) อย่างแท้จริง นำพลังความคิดและพลังสร้างสรรค์ (creative

power) ที่มีอยู่ในตนเองออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และส่วนรวมอย่างมีความสุข (Wongyai & Patphol, 2020)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นความพยายามในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พัฒนาการจัดการศึกษาโดยการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ นั่นคือ ให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข วิชา วังษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา (Wongyai & Patphol, 2020) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ คือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของการเรียนรู้ คือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการเรียนรู้แบบ Learner centric หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับธรรมชาติ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายของผู้เรียน มีลักษณะสำคัญดังนี้ 1) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของตนเอง 2) ผู้เรียนมีอิสระในการคิดและใช้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ไปสู่เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการบรรลุ 3) ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ด้วยความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นพยายามเรียนรู้อย่างมี Passion และ Growth mindset 4) ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และ 5) ผู้เรียนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปต่อยอดในการทำประโยชน์ให้กับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น ตามระดับศักยภาพของตนเอง

4. แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา เป็นกระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันด้วยการช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน ส่งเสริมระหว่างผู้ให้การนิเทศหรือผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ หรือระหว่างเพื่อนครู เพื่อที่จะพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ของครู สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการร่วมคิด ร่วมทำ ประสานประโยชน์ มีความสุขในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา และคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรอย่างแท้จริงเพื่อให้ได้มาซึ่งประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจ ตลอดจนแนวทางให้ครูมีความเจริญงอกงามในอาชีพ (Briggs & Justman, 1952; Harris, 1985; Maneesri, 2009; Laorindee, 2010)

การปฏิบัติงานนิเทศการศึกษา ผู้นิเทศต้องอาศัยหลักการในการนิเทศ เพื่อให้การนิเทศบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีแนวคิดทั้งไทยและต่างประเทศ ได้เสนอหลักการนิเทศการศึกษาไว้ในแนวทางเดียวกัน อาทิเช่น เบอร์ตันและบรูคเนอร์ (Burton & Brueckner, 1955) ได้กำหนดหลักการนิเทศการศึกษาไว้ว่า 1) การนิเทศการศึกษาควรมีความถูกต้องตามหลักวิชา (theoretically sound) 2) การนิเทศการศึกษาควรจะเป็นวิทยาศาสตร์ (scientific) 3) การนิเทศการศึกษาควรเป็นประชาธิปไตย (democratic) และ 4) การนิเทศการศึกษาควรเป็นการสร้างสรรค์ (creative) สอดคล้องกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ (Phrae Provincial Education Office, 2019) ได้สรุปว่าการนิเทศการศึกษาควรเน้นความถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความเป็นวิทยาศาสตร์ มีบรรยากาศประชาธิปไตย มีความกัลยาณมิตร และมีความคิดสร้างสรรค์โดยดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา

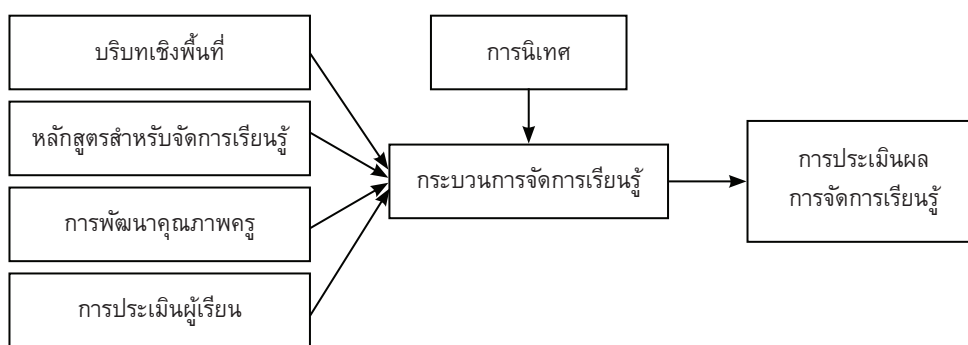
5. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การวัดผล คือ กระบวนการที่จะกำหนดปริมาณของสิ่งที่ต้องการวัดออกมาเป็นจำนวนหรือตัวเลข หรือสัญลักษณ์แทนปริมาณให้กับบุคคล สิ่งของ หรือเหตุการณ์อย่างมีกฎเกณฑ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แทนปริมาณหรือคุณภาพของคุณลักษณะที่จะวัด โดยจะอธิบายลักษณะของบุคคลให้อยู่ในรูปของระดับของคุณลักษณะนั้นแบบต่อเนื่อง การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ต่อเนื่องจากการวัดผล มีระบบแบบแผน เพื่อที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายเพียงใด การประเมินผลจะบอกทั้งปริมาณ และคุณภาพของผู้เรียนร่วมด้วย (Prawanphruek, 2001; Maneechote, 2006; Ritjaroon, 2009)

การพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านช่องพลี ผู้วิจัยได้ประยุกต์ระบบการจัดการเรียนรู้ของกลาสเซอร์ (Glasser, 1960) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ดำเนินการศึกษา 5 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษาและบริบทท้องถิ่นตำบล อ่าวนางเกี่ยวกับแนวคิด นโยบายการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนบ้านช่องพลี โดยการสำรวจสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1) การสัมภาษณ์เชิงลึกบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาท้องถิ่นอ่าวนาง ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายตามตำแหน่งหน้าที่ ประกอบด้วย ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 3 คน ได้แก่ นายกเทศมนตรีองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง และผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง โดยคณะผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเองโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก พร้อมทั้งบันทึกเทปเสียงการสัมภาษณ์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการสรุปเป็นความเรียง

2) การสนทนากลุ่ม โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 26 คน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านช่องพลี คัดเลือกจากอาสาสมัครตามตำแหน่งหน้าที่ จำนวน 6 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน และตัวแทนชุมชน คัดเลือกจากตัวแทนผู้ปกครองที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน และมีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน จำนวน 20 คน รวมทั้งการสนทนากลุ่มกับผู้เกี่ยวข้องด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน ครูโรงเรียนบ้านช่องพลี จำนวน 47 คน และตัวแทนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 27 คน โดยผู้บริหารและครู คัดเลือกตามตำแหน่งหน้าที่ ส่วนนักเรียนได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (cluster sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลชนิดเดียวกัน คือ แบบประเด็นคำถามการอภิปรายกลุ่ม โดยกำหนดประเด็นคำถามครอบคลุมด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ ด้านบุคลิก ลักษณะของผู้เรียน ด้านเนื้อหาวิชาเพิ่มเติม และด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการประชุมเพื่อร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งบันทึกเทปเสียงการประชุมดังกล่าว แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการสรุปเป็นความเรียง

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
ระยะนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มีรายวิชาเพิ่มเติมตามบริบทท้องถิ่นตำบลอ่าวนาง และเอกสารประกอบหลักสูตรดังกล่าว มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1) การจัดทำ (ร่าง) หลักสูตรสถานศึกษาที่มีรายวิชาเพิ่มเติมตามบริบทท้องถิ่นตำบลอ่าวนาง โดยการจัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้จัดทำ (ร่าง) หลักสูตรสถานศึกษาที่มีรายวิชาเพิ่มเติมตามบริบทท้องถิ่นตำบลอ่าวนาง ได้แก่ คณะครูโรงเรียนบ้านช่องพลี จำนวน 60 คน ที่เป็นครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในการเก็บข้อมูล คณะผู้วิจัยและกลุ่มเป้าหมายร่วมกันเป็นผู้ดำเนินการออกแบบและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่มีรายวิชาเพิ่มเติมตามบริบทท้องถิ่นตำบลอ่าวนาง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการสรุปเป็นหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (รายวิชาเพิ่มเติม รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

2) การจัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร ดำเนินการจัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้จัดทำ (ร่าง) หลักสูตรสถานศึกษาที่มีรายวิชาเพิ่มเติมตามบริบทท้องถิ่นตำบลอ่าวนาง ได้แก่ คณะครูโรงเรียนบ้านช่องพลี จำนวน 60 คน ที่เป็นครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยและกลุ่มเป้าหมายร่วมกันเป็นผู้ดำเนินการออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชา

3) การตรวจสอบคุณภาพ (ร่าง) หลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติมตามบริบทท้องถิ่นและเอกสารประกอบหลักสูตร โดยการประเมินความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตรกับความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละระดับ และความสอดคล้องของแต่ละองค์ประกอบในหลักสูตรที่สร้างขึ้นกับจุดหมายของการ

พัฒนาหลักสูตร ได้แก่ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย คุณภาพผู้เรียน โครงสร้างหลักสูตร (เวลาเรียนและเนื้อหาสาระ) และคำอธิบายรายวิชา

กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรและ/หรือการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน) ซึ่งเป็นคณาจารย์สังกัดคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ หรือคณะศิลปศาสตร์ หรือคณะมนุษยศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 7 คน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน รวมจำนวน 9 คน โดยคณะผู้วิจัยดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลและประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

4) การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมายของสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน จากข้อมูล ในระยะที่ 1 และหลักสูตรสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในระยะที่ 2 รวมทั้งสนองนโยบาย กฎและระเบียบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทการดำเนินการจัดการศึกษาของ โรงเรียนบ้านช่องพลี

ระยะที่ 3 การพัฒนาสมรรถนะครู เป็นขั้นตอน การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนในการนำหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ลงสู่การปฏิบัติ ในชั้นเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ดังนี้

1) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ กลุ่มเป้าหมาย คือ คณะครู โรงเรียนบ้านช่องพลี จำนวน 60 คน ที่เป็นครูผู้สอน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ทุกคน เป็นการนำหลักสูตรสถานศึกษาสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน ครูผู้สอนจึงควรได้รับการพัฒนาศาสตร์ทางการศึกษาพื้นฐาน ที่สำคัญและจำเป็น รวม 6 เรื่อง ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา (2) การวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อกำหนดแบบการจัดการ เรียนรู้ (3) เทคนิคการสอน การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (4) การผลิตสื่อและนวัตกรรม (5) การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ และการออกแบบเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ และ (6) การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา

2) การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมาย คือ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 21 คน ได้มา จากการเลือกแบบเจาะจงจากกระบวนการการจัดอบรม เชิงปฏิบัติการในข้อที่ 1 กำหนดรายวิชาที่สอนในภาคเรียน

ที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เพียงคนละ 1 รายวิชา กลุ่มเป้าหมาย แต่ละคนดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ที่ตนเองกำหนดสำหรับการจัดการเรียนรู้ครั้งละ 2 สัปดาห์ ซึ่งเป็นรายวิชาในหลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศ ทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อจะเป็นรายวิชาที่รับการนิเทศ จากผู้นิเทศในโครงการวิจัย แล้วดำเนินการออกแบบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้พื้นฐานความรู้ความเข้าใจจากการร่วมประชุมอบรม เชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอน

ระยะที่ 4 การนิเทศติดตามการพัฒนาครูและการ นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ มีการดำเนินการดังนี้

1) การออกแบบการนิเทศ ประกอบด้วย ลักษณะการนิเทศ รูปแบบการนิเทศ ระยะเวลาการนิเทศ เครื่องมือในการนิเทศ ผู้รับการนิเทศ และผู้นิเทศ และดำเนินการประชุมกับ กลุ่มเป้าหมายเพื่อกำหนดเป้าหมายร่วมกัน

2) การนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ดำเนินการโดยครูผู้สอนนำแผนการจัด การเรียนรู้ที่พัฒนาในระยะที่ 3 ซึ่งผ่านการนำเสนอแนะ จากระยะที่ 1 และ 2 มาปรับ แล้วส่งแผนการจัดการเรียนรู้ ล่วงหน้าก่อนสอนอย่างน้อย 2 สัปดาห์ให้กับผู้นิเทศเพื่อให้ เข้ามาประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว พร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะ

3) การนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ผู้นิเทศดำเนินการนิเทศขณะที่ครูผู้สอน จัดการเรียนรู้ในรายวิชาดังกล่าว ด้วยลักษณะการช่วยเหลือ ในชั้นเรียนแบบกัลยาณมิตร (coaching) ใน 2 รูปแบบ คือ การนิเทศในชั้นเรียนจริง และการนิเทศออนไลน์

3.1) กลุ่มเป้าหมายในชั้นเรียนนี้มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้รับการนิเทศ ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนบ้านช่องพลี ระดับ มัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 รวมจำนวน 21 คน และกลุ่มที่ 2 ผู้นิเทศ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนเฉพาะทาง รวมจำนวน 19 คน

3.2) ระยะเวลา ผู้นิเทศในชั้นเรียนจะเดินทางไปนิเทศ การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนจริง ณ โรงเรียนบ้านช่องพลี 4 สัปดาห์/ครั้ง และผู้นิเทศออนไลน์ดำเนินการนิเทศในเวลา ที่ครูสอนจริงผ่านโปรแกรม ZOOM หรือนิเทศจากคลิป VDO ที่ครูผู้สอนจัดทำไว้ โดยมีการนิเทศสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

3.3) เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัด การเรียนรู้ (2) แบบประเมินการนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้

และ (3) แบบประเมินการนิเทศการจัดการเรียนรู้ โดยนำส่งผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา รวม 5 คน ซึ่งผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00

3.4) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยผู้นิเทศในชั้นเรียน และผู้นิเทศออนไลน์ เข้าไปตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูในระบบกลาง ดำเนินการนิเทศตามแผนการนิเทศ แล้วคณะผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 เชิงปริมาณด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5) การประเมินสมรรถนะการสื่อสารทางภาษาของนักเรียน ดำเนินการโดยครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่เป็นผู้สอนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 รวมจำนวน 5 คน เป็นผู้ประเมินโดยใช้แบบประเมินสมรรถนะการสื่อสารทางภาษาของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือ หลังจากให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสาร รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1 และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 โดยพิจารณาจากพฤติกรรมหรือความสามารถของนักเรียนที่แสดงออกมาให้สังเกตได้ คณะผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินแล้ววิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลความหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนบ้านช่องพลีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) จำนวน 10 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนรวม 324 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

ระยะที่ 5 การรายงานผลการศึกษา ดำเนินการรายงานผลดังนี้

1) รายงานสรุปผลการนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้ (ในภาพรวม) ที่ผู้นิเทศในชั้นเรียนและผู้นิเทศออนไลน์ เป็นผู้ประเมินครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคน โดยคณะผู้วิจัยรวบรวมแบบรายงานสรุปผลแล้ววิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

2) รายงานสรุปผลการนิเทศการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมของการนิเทศทั้งระบบ ที่ผู้นิเทศในชั้นเรียนและผู้นิเทศออนไลน์เป็นผู้ประเมินครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคน โดยคณะผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินแล้ววิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลความหมาย และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

3) รายงานผลประเมินสมรรถนะการสื่อสารทางภาษาของนักเรียน

4) การสะท้อนคิด เป็นการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ สะท้อนคิดและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยมีคณะผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสะท้อนคิด ซึ่งแบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มที่ 2 ผู้นิเทศในชั้นเรียน และกลุ่มที่ 3 ผู้นิเทศออนไลน์ รวมจำนวน 45 คน เครื่องมือการเก็บข้อมูลการวิจัย คือ แบบสะท้อนคิดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นลักษณะการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยคณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า หลักสูตรสถานศึกษาชั้นพื้นฐานของโรงเรียนบ้านช่องพลี ต้องพัฒนาคุณภาพนักเรียน เมื่อจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาแล้ว ควรสามารถประกอบอาชีพในพื้นที่ท้องถิ่นบ้านเกิดของตนเอง เพื่อมีรายได้สำหรับใช้เลี้ยงชีพได้ ควรมีความสามารถทางภาษาที่สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจอย่างน้อย 3 ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ เป็นคนมีจิตอาสา และมีมารยาท ควรพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. การจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้อัตระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับศักยภาพหรือความถนัดของผู้เรียนแต่ละบุคคล นำไปสู่การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถ และเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน ผลการพิจารณาหลักสูตรเพิ่มเติมจากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ โดยส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันตามประเด็น ดังนี้คือ 1) หลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1.1) ควรแยกประเด็นที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาให้ชัดเจน 1.2) ภาษาจีน

เพื่อการสื่อสาร 1-4 ควรจะเน้นพื้นฐานทางด้านภาษาจีนเป็นสำคัญ ส่วนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 5-6 ควรเน้นการนำภาษาจีนไปประยุกต์ใช้กับสายงานบริการในท้องถิ่น และควรเพิ่มเติมเนื้อหาด้านวัฒนธรรม ทั้ง 2 ช่วง และ 2) หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2.1) ควรพิจารณาผลการเรียนรู้และเนื้อหาให้ต่อยอดจากรายวิชาพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลาง 2.2) ควรกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรให้ชัดเจนอยู่ในกรอบของบริบทใด

จากผลการศึกษาดังกล่าวได้นำมาพัฒนาเป็นเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรดังต่อไปนี้

1) ได้เอกสารหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2565 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560 ซึ่งประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์ (2) หลักการ (3) จุดมุ่งหมาย (4) คุณภาพผู้เรียน/คุณลักษณะของผู้เรียน (5) โครงสร้างหลักสูตร และ (6) คำอธิบายรายวิชา โดยมีโครงสร้างเวลาเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ปีละ 1,400 ชั่วโมง เพื่อใช้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา

2) ได้เอกสารคู่มือการใช้หลักสูตร หลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง “ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร” และ “ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) โดยกำหนดรายวิชาเพิ่มเติม ได้แก่ รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 รายวิชา และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 รายวิชา รวม 12 รายวิชา รายวิชาละ 1.5 หน่วยกิต รวมเวลาเรียนวิชาละ 60 ชั่วโมง (3 ชั่วโมง/สัปดาห์) รวมจำนวน 18 หน่วยกิต เวลาเรียนรวม 720 ชั่วโมง (3 ปี)

3) ได้เอกสารแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนบ้านช่องพลี การจัดการศึกษาตามหลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 เล่ม เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านช่องพลี

3. การพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ทุกคน มีสมรรถนะและสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาที่สอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 คนละ 1 รายวิชา โดยการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมและรายวิชาของตนโดยการบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษหรือทักษะการสื่อสารเพื่อรับ

การนิเทศจากผู้นิเทศในโครงการความร่วมมือทางวิชาการฯ รวมจำนวน 21 รายวิชา ซึ่งครอบคลุมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

4. การพัฒนาระบบการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน พบว่า

1) ผลการออกแบบการนิเทศ การนิเทศติดตามการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีลักษณะการนิเทศเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การนิเทศในชั้นเรียน (onsite) และการนิเทศออนไลน์ (online) พร้อมทั้งการช่วยเหลือในชั้นเรียนที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแบบกัลยาณมิตร (coaching)

2) ผลการนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้ และผลการนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 21 คน มีผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนประเมินสูงสุด คือ ด้านการเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีคะแนนประเมินต่ำสุด คือ ด้านการเตรียมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และผลการนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผู้นิเทศในชั้นเรียนและผู้นิเทศออนไลน์ โดยใช้แบบประเมินการนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมการจัดการเรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดการเรียนรู้ของครูอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านความเป็นครู และด้านการเตรียมความพร้อมและการนำเข้าสู่บทเรียน โดยด้านที่มีคะแนนประเมินต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3) ผลการประเมินสมรรถนะครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมสมรรถนะของครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูรัก ศรัทธา และรับผิดชอบต่อวิชาที่พครูอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่ครูมีคะแนนประเมินในระดับต่ำที่สุด คือ การที่ครูผู้สอนไม่สามารถนำการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษา สังคม การเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจมาปรับใช้เชื่อมโยงกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

4) ผลการประเมินสมรรถนะการสื่อสารทางภาษาของนักเรียน โดยภาพรวม นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีสมรรถนะการสื่อสารทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสมรรถนะการสื่อสารภาษาจีน นักเรียน

มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 86.45 และภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 87.07 เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานจากการเรียนในรายวิชาพื้นฐานแล้ว

5) ผลการสะท้อนคิด มีผลการสะท้อนคิดจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้นิเทศในชั้นเรียน และผู้นิเทศออนไลน์ คือ (1) ครูรับรู้และเข้าใจกระบวนการในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ปัญหาทั้งจากผู้เรียนและชุมชน (2) ครูควรได้รับการพัฒนาสมรรถนะเพิ่มเติมในเรื่องสื่อ/นวัตกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลผู้เรียน และ (3) ครูควรมีการออกแบบกิจกรรมและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ปรับเทคนิครูปแบบวิธีการสอนให้น่าสนใจ โดยเน้นกระบวนการมากกว่าเนื้อหา

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบริบทของท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลอ่าวนาง และแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพและความถนัดของผู้เรียนแต่ละบุคคล เนื่องด้วยสภาพของท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลอ่าวนางส่วนใหญ่เป็นสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและโรงแรม และจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง พบว่า โรงเรียนบ้านช่องพลีควรจะมีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นการสร้างพื้นฐานในการเตรียมนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเข้าสู่หลักสูตรสู่ความเป็นเลิศด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอนาคต ดังนั้น หลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับพัฒนาคุณภาพนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อต่อยอดในงานอาชีพบริการด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม ได้แก่ หลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (Udom et al., 2018) และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ Tyler (1949), Oliva (1992), Wongyai (1982) และ Chuaratanaphong (1996) พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเกือบทุกรูปแบบมีขั้นตอนในการดำเนินการที่เป็นหลักการใหญ่ ๆ เหมือนกัน โดยเฉพาะขั้นตอนการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นข้อมูลการตัดสินใจในรายละเอียดเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตรหรือการจัดทำหลักสูตรต่อไป

2. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านช่องพลีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนจึงจัดทำหลักสูตรเพิ่มเติม

เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ซึ่งประกอบด้วย “ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร” และ “ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร” สอดคล้องกับสมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ (Kotchasi et al., 2017) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการสร้างทรัพยากรบุคคลให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (21st century skills) โดยครอบคลุมทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ ทักษะด้านศีลธรรมจรรยาบรรณ และทักษะภาษาต่างประเทศ คนไทยยุคนี้จำเป็นต้องมีทักษะความเป็นนานาชาติ (internationalization skills) ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในฐานะภาษาสากล (English as global language) ที่นิยมใช้ติดต่อสื่อสารกัน ในสังคมโลกและนับเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงผู้คนบนโลกได้

3. การพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ เป็นกระบวนการต่อเนื่องจากขั้นตอนของการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทำให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้ เนื่องจากคณะผู้วิจัยได้จัดประชุมอบรมเชิงปฏิบัติการโดยเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยทักษิณ มาให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาสตร์ทางการศึกษาที่สำคัญ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อออกแบบการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการสอน 3) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 4) การผลิตสื่อและนวัตกรรม 5) การวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้และการออกแบบเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ และ 6) การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา ส่งผลให้ครูนำองค์ความรู้เหล่านี้ไปดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชา พรหมโชติ และคณะ (Promchot et al., 2021) ที่ได้ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ด้วยการประชุมเชิงปฏิบัติการ รวม 4 ด้าน คือ 1) การออกแบบการเรียนรู้ 2) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 4) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4. การพัฒนาระบบการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน

4.1 ผลการดำเนินการประเมินครูผู้สอนจาก 1) การนิเทศ

แผนการจัดการเรียนรู้ 2) การนิเทศการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน 3) การประเมินสมรรถนะครู 4) การสะท้อนคิดพบว่า ครูผู้สอนมีผลการนิเทศแผนการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชา พรหมโชติ และคณะ (Promchot et al., 2021) ที่มีการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี โดยมิผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ครูผู้สอนมีผลการประเมินการจัดการเรียนรู้และการประเมินสมรรถนะครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความเป็นครู และด้านการเตรียมความพร้อมและการนำเข้าสู่บทเรียน และผลประเมินเชิงคุณภาพที่ครูควรพัฒนา ได้แก่ เทคนิควิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นลักษณะการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งมีความสอดคล้องกันของการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ คือ ครูควรปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ด้านการผลิตและใช้สื่อ/นวัตกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนมีภาระงานอื่นของโรงเรียนนอกเหนือจากงานสอน ซึ่งพบว่าผลการประเมินสมรรถนะครูคนที่มีคะแนนต่ำสุด เนื่องมาจากครูคนนี้ได้รับการประเมินจากผู้นิเทศในชั้นเรียนครั้งแรกเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ในขณะที่ครูคนอื่น ๆ ได้รับการประเมินจากผู้นิเทศในชั้นเรียนรวม 3 ครั้ง และไม่ได้รับการนิเทศจากผู้นิเทศออนไลน์เลย จึงไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาสมรรถนะ

นอกจากนี้ ผลจากการสะท้อนคิดของผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้นิเทศ พบว่า ครูควรได้รับการอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มเติมในเรื่องสื่อ/นวัตกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากการออกแบบการจัดการเรียนรู้มุ่งจัดการเรียนรู้เชิงรุกและยังคงยึดเป้าหมายที่สำคัญ คือ 1) มีกระบวนการคิดขั้นสูง 2) มีวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (learning process) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 3) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น 4) มีคุณธรรมและจริยธรรมตลอดจนค่านิยมที่ดีงาม (Wongyai & Patphol, 2020) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชา พรหมโชติ และคณะ (Promchot et al., 2021) ที่พบว่า ครูผู้สอนยังออกแบบการเรียนรู้ที่ไม่หลากหลาย ไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตร ไม่มีทักษะในการตั้งคำถามให้ผู้เรียนฝึกคิด ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน การเลือกและใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และการสร้างเครื่องมือและวิธีการวัดผลประเมินผล

4.2 ผลการดำเนินการประเมินนักเรียน จากการประเมิน

สมรรถนะการสื่อสารทางภาษาของนักเรียน โดยภาพรวมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีสมรรถนะการสื่อสารทั้งภาษาจีนและภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากคณะผู้วิจัยได้มีการดำเนินการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านสมรรถนะเพื่อการสื่อสารทางภาษาอย่างครบถ้วน และนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมเพื่อการต่อยอดองค์ความรู้ อีกทั้งกระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามขั้นตอน และการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนให้สามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีระบบการนิเทศติดตามการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ของครูด้วยผู้นิเทศที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากคณะศึกษาศาสตร์โดยตรง ส่งผลให้นักเรียนมีสมรรถนะการสื่อสารได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและตามกระบวนการยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งสมรรถนะในการสื่อสารทางภาษาเป็นการให้ความสำคัญกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเปลี่ยนวัฒนธรรมที่จะทำให้การสื่อสารกับผู้อื่นประสบความสำเร็จจากการใช้ภาษาและเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Kohn, 2009)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษา ควรกำหนดนโยบาย รูปแบบหรือวิธีการในการพัฒนาหลักสูตรสู่ความเป็นเลิศเฉพาะด้าน ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมถึงการเผยแพร่การพัฒนาหลักสูตรสู่ความเป็นเลิศเฉพาะด้าน เพื่อให้สถานศึกษาอื่น ๆ และผู้สนใจได้ศึกษาและนำไปใช้ประโยชน์ได้

2. สถานศึกษาควรดำเนินการจัดให้มีครูผู้สอนหลักสูตรความเป็นเลิศเฉพาะด้าน โดยพิจารณาผู้สอนที่จบตรงตามวุฒิการศึกษา หรือตามความเชี่ยวชาญของครู และกำหนดภาระงานของครูโดยคำนึงถึงเรื่องการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่ความเป็นเลิศ พร้อมทั้งติดตามผลการปฏิบัติงานของครูอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียนและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

2. ควรส่งเสริมให้มีการนำหลักสูตรนี้ไปใช้ในโรงเรียนที่มีบริบทการเป็นเมืองท่องเที่ยว

References

- Briggs, T. H., & Justman, J. (1952). **Improving instruction through supervision: A revision of improving instruction**. Macmillan.
- Burton, W. H., & Brueckner, L. J. (1955). **Supervision: A social process** (3rd ed.). Appleton-Century-Crofts.
- Chuaratanaphong, J. (1996). **Curriculum development: Principles and practices** (การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ). Aline Press.
- Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560. (2017, April 6). **Royal Thai Government Gazette**. No. 134 Section 40 A. pp. 1–90. <https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF>
- Glasser, W. (1960). **Mental health or mental illness?: Psychiatry for practical action**. Harper & Row.
- Harris, B. M. (1985). **Supervisory behavior in education** (3rd ed.). Prentice-Hall.
- Kohn, K. (2009). Computer assisted foreign language learning. In K. Knapp & B. Seidlhofer (Eds.), **Handbook of foreign language communication and learning (Handbooks of Applied Linguistics (HAL) Vol. 6)** (pp. 573–606). Mouton de Gruyter.
- Kotchaisit, S., Indrasuta, C., & Suwamaprut, T. (2017). English language learning management for learners in the period of Thailand 4.0 (การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค Thailand 4.0). **Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)**, 7(2), 175–186.
- Laoriandee, W. (2010). **Teaching supervision (การนิเทศการสอน)** (7th ed.). Faculty of Education, Silpakorn University.
- Maneechote, T. (2006). **Measurement and evaluation of learning according to basic education principles (การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน)**. Great Education.
- Maneesri, C. (2009). **Education supervision (การนิเทศการศึกษา)**. Rungwattana Printing House.
- Office of the Education Council, Ministry of Education. (2017). **National education plan 2017-2036 (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579)**. Prikwarn Graphic. https://www.stou.ac.th/Offices/Oaa/Dept/Dept04/Rule_MUA/Plan_Inter2560-2579.pdf
- Office of the Education Council, Ministry of Education. (2019). **National educational standards B.E. 2561 (มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561)**. 21 Century. <https://online.fliphtml5.com/wbpvz/unfi/#p=3>
- Oliva, P. F. (1992). **Developing the curriculum** (3rd ed.). HarperCollins.
- Phrae Provincial Education Office. (2019). **A model for supervision, monitoring, and evaluation of basic education management that is appropriate and consistent with the local context in Phrae province (Research report) (รูปแบบการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความสอดคล้องเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่ในจังหวัดแพร่)** (รายงานการวิจัย). Phrae Provincial Education Office.
- Prawanphruek, S. W. (2001). **Principles and techniques of educational evaluation (หลักการและเทคนิคการประเมินทางการศึกษา)**. Srinakharinwirot University.
- Promchot, W., Boonchit, Y., & Phetphuang, S. (2021). The development of teacher competency in learning management in school under Surat Thani Municipality (การพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี). **Rajapark Journal**, 15(41), 326–341.
- Ritjaroon, P. (2009). **Principles of educational measurement and evaluation (หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา)** (5th ed.). House of KerrMist.
- Tyler, R. W. (1949). **Basic principles of curriculum and instruction**. The University of Chicago Press.
- Udom, P. (2013). **Curriculum development (การพัฒนาหลักสูตร)**. Faculty of Education, Thaksin University.
- Udom, P., Udom, S., Khongpugdee, S., & Srikaewkul, N. (2018). The construction and development of curriculum for science excellence (science programs from kindergarten to upper secondary levels for cultivating learners' science excellence) (การสร้างและพัฒนาหลักสูตรความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์).

- (แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อป้อนเฉพาะผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์)). **Rajamangala University of Technology Srivijaya Research Journal**, 10(2), 246–262.
- Watanachai, K. (2017). **The royal policy on education of King Rama X (พระบรมราโชบายด้านการศึกษาของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10)**. The Association of Thai Language Teachers of Thailand. <https://www.atthh.org/พระบรมราโชบายการศึกษา/>
- Wongyai, W. (1982). **Curriculum development and teaching - New dimension (พัฒนาหลักสูตรและการสอน - มิติใหม่)** (3rd ed.). Thanesuan Printing.
- Wongyai, W., & Patphol, M. (2020). **Creative learning (การเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์)**. Charansanitwong Printing.